त्यागिनो निष्कलङ्कस्य को दोषोऽस्य महीपतेः ।
ममापुण्यं तु तन्निन्द्यं यच्छ्रेयःप्रतिबन्धकं ॥१९६॥
रत्नोज्ज्वलाः प्रविकिरल्लहरीस्समीरैरब्धिः
क्रियेत यदि रुद्धतटाभिमुख्यः ।
दोषोऽर्थिनः स खलु भाग्यविपर्ययाणां
दातुर्मनागपि न तस्य तु दातृतायाः ॥१९७॥
उत्तानफललुब्धानां वरं राजोपजीविनः ।
न तु तत्स्वामिनस्तीव्रपरिक्लेशैः फलन्ति ये ॥१९८॥
तिष्ठन्ति ये पशुपतेः किल पादमूले संप्राप्यते
झटिति तैर्नहि भस्मनोऽन्यत् ।
ये तद्वृषस्य तु समुज्ज्वलजातरूपप्राप्त्या न
कानि सुदिनानि सदैव तेषां ॥१९९॥
चिन्तयन्नपि पश्यामि न किञ्चिद्दोषमात्मनः ।
यातो विरक्तिं यं ज्ञात्वा सेव्यमानोऽप्ययं नृपः ॥२००॥
अथवा नादृतोऽन्येन संप्राप्तोऽन्तिकमाप्नुयात् ।
कः फलेनाभिसंबन्धं गतानुगतिकात् प्रभोः ॥२०१॥
अन्तर्ये सततं लुठन्ति गणितास्तानेव
पाथोधरैरात्तानापतितांस्तरङ्गवलयैरालिंग्य गृह्णन्नसौ ।
व्यक्तं मौक्तिकरत्नतां जलकणान् संप्रापयत्यम्बुधिः